

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudcem **Mgr. Františkem Strouhou** v právní věci žalobce [redacted], nar. [redacted], t.č. bytem [redacted], zastoupeného JUDr. Pavlou Kochtovou, advokátkou ve Vimperku, se sídlem advokátní kanceláře 1. Máje 144, 385 01, proti žalované **SLR – CZECHIA, s.r.o.**, IČ 482 01 243, se sídlem Zdíky 34, 382 41 Kaplice, zastoupené JUDr. Stanislavem Mikyškou, advokátem v Českých Budějovicích, se sídlem advokátní kanceláře ulice 28. října 19, za účasti vedlejšího účastníka na straně žalovaného **Allianz pojišťovna, a.s.**, IČ 471 15 971, se sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8, **o náhradu škody,**

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 756.037,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se do částky 522.760,- Kč zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení 13.029,60 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit státu České republice na účet Okresního soudu v Českém Krumlově náklady řízení státu 81.256,- Kč ve lhůtě tří dnů právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se návrhem došlým soudu 7.6.2004 domáhal původně proti žalovanému [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zaplacení 380.276,- Kč jako náhrady škody a dále náhrady za ztrátu na výdělků budoucně ucházejícího ve výši 12.381,- Kč měsíčně. Žaloba byla odůvodněna tím, že 6.6.2001 kolem

16.00 hodiny na ulici II/166 v úseku poblíž Červeného Dvora řídil žalovaný nákladní automobil zn. Mercedes Actros RZ CBA 87-62 s návěsem ve směru od Kájova na Chvalšiny, kdy po dokončení manévru předjíždění cyklisty se nestačil zařadit v pravém okraji vozovky a došlo tak k čelnímu střetu s protijedoucím osobním automobilem zn. Mercedes Benz RZ PTD 76-03, které řídil žalobce. Ten při nehodě utrpěl těžká zraní s dobou léčení přesahující jeden rok.

Následkem utrpěného zranění byl žalobce v pracovní neschopnosti v trvání od 6.6.2001 do 31.10.2002. Na nemocenské mu bylo vyplaceno za tuto dobu 194.786,- Kč. Od 1.11.2002 nastoupil žalobce s omezeními k jinému druhu práce, neboť vzhledem k zranění nemohl již vykonávat původní práci spočívající v tom, že musel stát 8 až 12 hodin u stroje, čehož po nehodě nebyl schopen. Zaměstnaný byl žalobce až do 31.5.2003, kdy dostal výpověď z pracovního poměru podle § 46 odst. 1 písm. a) zákoníku práce, přičemž za celou dobu dosáhl hrubého příjmu 143.743,- Kč. Od 1.6.2003 do 26.11.2003 byl žalobce znovu v pracovní neschopnosti z důvodu utrpěného úrazu a na nemocenském mu bylo vyplaceno celkem 63.545,- Kč. 30.10.2003 byl žalobci přiznán částečný invalidní důchod a vyplaceno mu bylo na záloze na důchod 6.000,- Kč. Podle rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze z 12.1.2004 bylo žalobci vyplaceno za dobu od 27.11.2003 do 17.2.2004 celkem 6.674,- Kč, přičemž výše dávek od února 2004 činí 4.747,- Kč. Od 2.12.2003 do 29.2.2004 byl žalobce nezaměstnaný a v evidenci Úřadu práce v Prachaticích, výše jeho hmotného zabezpečení činilo měsíčně 6.412,- Kč. Od 1.3.2004 do 31.5.2004 byl žalobce opět zaměstnán ve [REDAKCE]. Vykonával zde práci v sedě a jeho hrubý výdělek za měsíce březen a duben 2004 činil celkem 11.497,- Kč. Od 1.6.2004 je žalobce opět nezaměstnaný, neboť s ním byl skončen pracovní poměr ve zkušební době 25.5.2004. Od 6.6.2001 do 31.10.2002 bylo žalobci vyplaceno na nemocenském 194.786,- Kč. Od 1.11.2002 do 31.5.2003 dosáhl žalobce hrubého příjmu celkem 143.743,- Kč. Od 1.6.2003 do 26.11.2003 obdržel na nemocenském 63.545,- Kč. Z titulu částečného invalidního důchodu za dobu od 1.11.2003 do 30.6.2004 celkem 26.915,- Kč, z titulu hmotného zabezpečení od 2.11.2003 do 29.2.2004 celkem 19.236,- Kč a od 1.3.2004 do 30.4.2004 dosáhl hrubého příjmu celkem 11.497,- Kč. Žalobce tak celkem obdržel za uvedené období 459.722,- Kč. Za shora uvedenou dobu, tj. od 6.6.2001 do 30.4.2004 však žalobci ušlo na výdělku celkem 595.198,- Kč hrubých, kteroužto částku mohl vydělat, pokud by nebyl obětí dopravní nehody, zaměstnán u společnosti [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] v níž žalobce pracoval před nehodou a v níž měl garantovaný hodinový výdělek 107,05 Kč, nebo v obdobném druhu práce u jiného zaměstnavatele. Rozdíl mezi tím, co si žalobce mohl vydělat a tím, co obdržel z příjmu ze zaměstnání, na nemocenském, z titulu částečného invalidního důchodu a z titulu hmotného zabezpečení, představuje částku celkem 135.676,- Kč v hrubé mzdě, kterou žalobce uplatňuje na žalovaném. Následkem dopravní nehody zaviněné žalovaným je však krácen žalobce i na výdělku, kterého by mohl dosahovat v budoucnu, a který představuje rozdíl mezi měsíčním hrubým výdělkem, kterého by mohl dosahovat u obchodní společnosti [REDAKCE] nebýt zranění, které žalobce utrpěl a částkou skládající se z měsíční dávky částečného invalidního důchodu, kterou žalobce pobírá. Rozdíl těchto částek představuje 12.381,- Kč měsíčně a kterou žalobce na žalovanému uplatňuje počínaje 1.červencem 2004.

Podáním došlým soudu 31.5.2010 uplatnil žalobce své nároky na náhradu za ztrátu na výdělku i za další období a nárok odůvodnil tak, že od 1.4.2007 do 30.9.2008 byl zaměstnán ve společnosti [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE]

Na základě pracovní smlouvy uzavřené na dobu neurčitou, pracoval žalobce nejprve jako bezpečnostní pracovník a od 1.1.2008 jako vrátný/strážný. Jeho pracovní poměr skončil dohodou podle § 49 zákoníku práce k 30.9.2008. Od 1.8.2008 se žalobci zvýšil částečný invalidní důchod na 6.269,- Kč měsíčně. Od 1.10.2008 do 31.3.2010 byl žalobce zaměstnán ve společnosti [redacted], ze sídlem [redacted]. Na základě pracovní smlouvy uzavřené na dobu neurčitou jako ostražka a ochrana majetku a osob, transport cenných zásilek, přičemž jeho pracovní poměr skončil dohodou o změně pracovní smlouvy na dobu určitou k 31.3.2009. Od 1.1.2009 se zvýšil žalobci částečný invalidní důchod na 6.450,- Kč měsíčně.

Od 8.4.2009 do 5.5.2009 byl žalobce veden jako uchazeč o zaměstnání na Úřadu práce v Prachaticích a obdržel podporu v nezaměstnanosti ve výši 6.140,- Kč za duben 2009 a ve výši 1.292,- Kč za květen 2009.

Od 6.5.2009 je žalobce zaměstnán ve společnosti [redacted] na základě pracovní smlouvy na dobu neurčitou jako bezpečnostní pracovník.

Výši náhrady za ztrátu na výdělků po dobu trvání pracovní neschopnosti žalobce za období od 6.6.2001 do 31.10.2002 vyčíslil žalobce na 239.212,- Kč. Vyšel z toho, že žalobce dosáhl průměrného hrubého denního výdělku před vznikem škody 846,- Kč, zameškal nemocí celkem 513 pracovních dní a obdržel nemocenské dávky v celkové výši 194.786,- Kč. Náhrada tak činí celkem 433.998,- Kč mínus 194.786,- Kč, tj. 239.212,- Kč. Pokud jde o výši náhrady za ztrátu na výdělků po dobu trvání pracovní neschopnosti žalobce od 1.6.2003 do 26.11.2003, pak za situace, kdy žalobce dosáhl průměrného hrubého denního výdělku před vznikem škody 735,- Kč, zameškal marožením celkem 179 pracovních dní a obdržel nemocenské dávky v celkové výši 63.545,- Kč, je zřejmé, že náhrada celkem činí 131.565,- Kč mínus 63.545,- Kč, tj. 68.020,- Kč.

Žalobce původně uplatnil nárok na bolestné ve výši 64.800,- Kč. To odpovídalo 540 bodům podle vyhl. 440/2001 Sb. v platném znění podle lékařského posudku MUDr. Nadi Čejkové z 24.3.2003 a ztížení společenského uplatnění ve výši 120.000,- Kč odpovídající 1000 bodům podle vyhl. 440/2001 Sb. v platném znění podle posudku MUDr. Nadi Čejkové z 11.2.2004. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vypracovaném MUDr. Alexandrem Jegorovem, CSc. 15.4.2008 a jeho doplnění z 1.6.2008 vyplývá, že žalobce má správně nárok na bolestné ve výši 26.437,50 Kč, odpovídající 881,25 bodům podle vyh. 30/1965 Sb. ve znění platném do 31.12.2001, neboť k poškození na zdraví žalobce došlo za účinnosti této vyhlášky a ztížení společenského uplatnění ve výši 147.600,- Kč odpovídajícím 1230 bodům podle vyhl. 440/2001 Sb. v platném znění, neboť zdravotní stav žalobce se ustálil teprve za účinnosti této vyhlášky. S ohledem na několikanásobný souběh závažných důvodů pak znalec navrhnul zvýšení bolestného na dvojnásobek podle vyhl. č. 30/1965 Sb. ve znění platném do 31.12.2001, tj. na 52.875,- Kč odpovídající 1762,5 bodu a o jednu polovinu podle vyhl. 440/2001 Sb. v platném znění, tj. na 322.020,- Kč odpovídající 2683,5 bodu. Soudní znalec stanovil pro jistotu bolestné i podle vyhl. 440/2001 Sb. v platném znění, a to ve výši 214.680,- Kč odpovídající 1789 bodům. Ze stejných důvodů pak navrhl zvýšení ztížení společenského uplatnění o jednu polovinu podle vyhl. č. 440/2001 Sb. v platném znění, tj. na 221.400,- Kč, což odpovídá 1845 bodům. Znalec dále stanovil bolestné za operační zásahy v souvislosti s dopravní nehodou z 6.6.2001, a to za operativní vyjmutí kovového materiálu z oblasti pravé česky ve výši 7.200,- Kč odpovídající

60 bodům podle vyhl. č. 440/2001 Sb. v platném znění a operativní vyjmutí kovového materiálu z oblasti levého hlezna ve výši 7.200,- Kč odpovídající 60 bodů podle uvedené vyhlášky. Vzhledem k tomu, že žalobce utrpěl těžké polytrauma, když měl poškozeno více systémů od hlavy až k patě a utrpěná zranění důležitých orgánů byla velmi bolestivá, pomalu se hojila a vyžadovala bolestivé způsoby léčby, opakované transfuze a infuze, řadu operativních zákroků, rehabilitace, lázeňský pobyt, navíc léčení bylo komplikováno plicní embolií a nemalou ztrátou krve a žalobce byl tak zcela vyřazen z obvyklého způsobu života po dobu nejméně jednoho roku, když zejména nemohl vůbec zatěžovat dolní končetiny, což negativně působilo na jeho psychiku, trpěl bolestmi hlavy a poruchou soustředění, je zřejmé, že jsou dány důvody zvláštního zřetele hodné pro zvýšení základního bodového ohodnocení bolestného stanoveného posudkem na 26.437.50 Kč. Žalobce proto uplatňuje po žalovaném nárok na dvojnásobek základního bodového ohodnocení bolestného ve výši 429.360,- Kč, které odpovídají 3578 bodům podle vyhl. 440/2001 Sb. Žalobce tedy neuplatňuje bolestné podle vyhl. 30/1965 Sb. ve znění platném do 31.12.2001 ani nerespektuje hranici možného bolestného ve výši 36.000,- Kč uvedenou v této vyhlášce s poukazem na nález Ústavního soudu z 29.9.2005, spis.zn. III. ÚS 350/2003, podle něhož je nutno vycházet při rozhodování o výši odškodnění za bolest a ztížení společenského uplatnění podle vyhl. č. 30/1965 Sb. ve znění platném do 3.12.2001 z principu proporcionality, tj. objem mezi přiznanou částkou a způsobenou škodou existoval vztah přiměřenosti. Podle čl. 95 odst. 1 Ústavy ČR je soudce při rozhodování vázán zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právní řádu a je oprávněn posoudit souladu jiného právního předpisu se zákonem nebo s takovou mezinárodní smlouvou. Pokud tedy soudce dospěje k závěru, že podzákoný právní předpis je v rozporu se zákonem, neaplikuje jej v konkrétní věci, ale použije pouze ustanovení zákona. Porušením principu proporcionality může dojít k zásahu do ústavně zaručených práv, a to konkrétně právo na soudní ochranu zakotveného v čl. 36 odst. 1 LZPS a také k porušení čl. 1, čl. 4 a čl. 90 Ústavy ČR a čl. 1, čl. 3 odst. 1 a 3, čl. 4 odst. 2 LZPS, neboť v případě přiznání bolestného pouze ve výši 36.000,- Kč by se jednalo o bolestné naprosto diskriminující, směšné a neodpovídající jak současným mzdovým poměrům, tak utrpěným bolestem v důsledku dopravní nehody z 6.6.2001. Dosud žalobce uplatnil bolestné ve výši 64.800,- Kč odpovídající 540 bodům podle vyhl. 440/2001 Sb. v platném znění a tak za účelem vyrovnání nyní uplatněného bolestného vy výši 429.360,- Kč odpovídající 3578 bodům podle vyhl. 440/2001 Sb. v platném znění rozšiřuje žalobu o částku 364.560,- Kč plus o částku 14.400,- Kč za operativní vyjmutí kovových materiálů z těla žalobce.

Žalobce dále uplatnil nárok na ztížení společenského uplatnění původně ve výši 120.000,- Kč odpovídající 1000 bodů podle vyhl. 440/2001 Sb. v platném znění. V průběhu řízení rozšířil žalobce žalobu o 322.800,- Kč, což představuje dvojnásobek základního bodového hodnocení, takže celkově uplatnil nárok na v celkové výši 442.800,- Kč odpovídající 3690 bodů podle vyhl. 440/2001 Sb. v platném znění. Při rozhodování o násobcích ztížení společenského uplatnění by soud měl přihlédnout nejenom k tomu, jak se zranění u žalobce projevila z lékařského hlediska, ale také z toho hlediska, jaký mělo zranění vliv na žalobce v jeho rodinném životě, společenském životě, kulturní a podobně. Zranění žalobce měla vliv i na jeho dceru a došlo k změně jejího dětství, neboť žalobce s ní nemůže vykonávat ty činnosti, které by jinak vykonával, sportovní, společenské a pod., nemůže si s dcerou hrát tak, jak by jinak mohl. Soud by měl zohlednit také okolnosti vzniku škody na zdraví a přihlédnout k nim při rozhodování o násobku, tedy násobcích. Nelze pouze k lékařským hlediskům přihlížet při zvýšení základního bodového ohodnocení, a je nutné myslet i na odškodnění, nemajetkové újmy, která žalobci vznikla, přesněji řečeno, na

zmírnění této nemajetkové újmy, která mu vznikla a bude vznikat a která není zahrnuta do bodového hodnocení, které učinil znalec. Proto tedy také sám znalec odkazuje na konečné rozhodnutí o bodovém ohodnocení a jeho násobcích soudem.

Žalobce nakonec uplatnil nárok na věcnou škodu ve výši 60.000,- Kč podle zprávy Allianz pojišťovny z 28.5.2004. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný nenahlásil pojistnou událost u své pojišťovny, nebyla pojistná událost pojišťovnou vůbec zaznamenána a zároveň vyčíslena věcná škoda na vozidle žalobce bezprostředně po dopravní nehodě. Z tohoto důvodu se žalobce obrátil na pojišťovnu se žádostí o vyčíslení škody na vozidle, přičemž podkladem pro toto vyčíslení škody byl protokol o nehodě v silničním provozu vystaven Policií ČR 6.6.2001 a fotodokumentace nehody. Vozidlo bylo po dopravní nehodě zcela nepojízdné, jednalo se o totální škodu na vozidle.

Žalobce uplatnil proti žalovanému nárok v plném rozsahu a odmítl to, že by na jeho straně bylo spoluzavinění na vzniklé škodě. O tom, že dopravní nehodu zavinil jediné zaměstnanec žalované [REDAKCE] dosvědčí zejména znalecký posudek z oboru dopravy, vypracovaný Ústavem soudního inženýrství v Brně a Ing. Jirím Potočným spolu s výsledky znalců. Přestože v dané věci nebylo zjištěno přesné místo střetu díky neúplnému ohledání místa činu je zřejmé zejména z tachografického kolečka umístěného ve vozidle škůdce, rozsah a lokalizace poškození obou vozidel, jejich pohyb po střetu a výpovědi cyklisty [REDAKCE], který byl jediným svědkem dopravní nehody. Pokud se osobní vozidlo žalobce dostalo v okamžiku střetu vozidel z pravotočivé zatáčky nepatrně za střed vozovky, stalo se tak následkem intenzivního brzdění žalobce, neboť jediné takto mohl zareagovat na nečekanou překážku, kterou bylo protijedoucí vozidlo v jeho jízdním pruhu. Brzdící vozidlo jede vždy po zabrzdění rovně v přímce. Skutečnost, že před brzděním jelo osobní vozidlo žalobce při jeho pravé krajnici potvrdil cyklista [REDAKCE].

Na návrh žalobce rozhodl soud usnesením č.j. 9C 152/2004-43 z 9.11.2004 o připuštění společnosti SLR – CZECHIA s.r.o., se sídlem Zdíky 34, Kaplice, IČ 482 01 243 do řízení na straně žalovaného. Následně na návrh žalobce soud zastavil řízení proti žalovanému [REDAKCE].

Žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby. V projednávané věci byla provedená řada důkazů, mj. i rozhodnutím zdejšího soudu spis.zn. 10T 129/2004, rozhodnutí NS ČR spis.zn. 4TZ 74/2005 a znaleckými posudky Ing. Bíny, Uttla a Spergera. Z těchto důkazů nelze dospět k závěru, že by za škodu, která žalobci vznikla odpovídal výlučně žalovaný. Znalci v trestním řízení mj. své závěry zakončili tím, že nelze z technického hlediska stanovit míru zavinění účastníků na vzniklé škodě. V roce 2007 pak byl vypracován revizní znalecký posudek, kde pro výpočet a jeho závěry byly použity přijatelné parametry. Mimo jiné je závěrem revizního znaleckého posudku i to, že nehodě bylo možné zabránit, a také to, že řidič osobního automobilu měl možnost vyhodnocovat situaci po dobu delší než řidič nákladního vozu. Pokud však je závěrem tohoto revizního znaleckého posudku mj. i to, že nelze stanovit místo střetu ani místo před střetem vozidel, pak nelze ani tyto závěry znaleckého posudku revizního použít pro závěry o míře zavinění jednotlivých účastníků. Jestliže žalobce uplatnil v průběhu řízení ještě i nárok na násobek bolestného a ztížení společenského uplatnění, pak tento nárok neuznává žalovaný jako oprávněný, neboť oprávněnost takového nároku nebyla v řízení prokázána. Ohledně nároku na věcnou škodu namítl žalovaný promlčení, neboť ke škodě došlo 6.6.2001, žalobou byl nárok uplatněn až 7.6.2004, tedy po lhůtě stanovené zákonem.

Vedlejší účastník na straně žalovaného navrhl zamítnutí žaloby. Podle jeho názoru se žalobci nepodařilo v řízení prokázat, že řidič vozu provozovaného žalovaným zavinil nehodu, při které žalobce utrpěl škodu na zdraví. Pravý opak vyplývá z rozsudku Nejvyššího soudu čj. 4 TZ 74/05, který řidiče vozu provozovaného žalovaným vinným ze způsobení předmětné dopravní nehody neuznal. Stejný závěr je možný vyčíst i ze znaleckých posudků znalců Ing. Jiřího Bíny a Ing. Milana Utlá. Stejně tak i revizní posudek Ústavu soudního inženýrství, Vysokého učení technického, zadaný Okresním soudem v Českém Krumlově připustil variantu, že příčinou nehody byla chybná technika řidiče osobního vozu, tedy žalobce. Tuto variantu nemohla vyvrátit ani emotivní výpověď svědka [REDAKCE], který zpracovával posudek na základě zadání žalobce a místo nehody navštívil až po zhruba pěti letech po nehodě. Výpověď svědka dopravní nehody [REDAKCE] [REDAKCE] by pak vůbec neměla být brána v potaz neboť tento nemohl mít v důsledku předjíždějícího nákladního vozidla dostatečný výhled na situaci.

Pro případ, že by soud přesto rozhodl o spoluzavinění řidiče žalovaného vedlejší účastník uvedl, že z podkladů, které žalobce doložil v červnu 2010 vyplývá, že žalobcova celková ztráta na výděлку (bez přihlídnutí k žalobcovu spoluzavinění na nehodě) za období pracovní neschopnosti od 6.6.2001 do 31.10.2002 (111.109,- Kč), od 1.6.2003 do 26.11.2003 (30.535,- Kč) a za období po skončení pracovní neschopnosti – tj. za období od 27.11.2003 do 31.5.2010 (204.993,- Kč) celkově činí 346.637,- Kč. Tuto částku žalobce na jednání dne 9.8.2010 učinil nespornou.

Vedlejší účastník dále k věci uvedl, že žalobce neprokázal svůj nárok na náhradu ztráty na výděлку po skončení pracovní neschopnosti, kterou požaduje ve své žalobě do budoucna ve formě renty ve výši 12.381,- Kč. Během řízení žalobce uvedl, že při stanovení výše tohoto nároku vycházel z údajů těsně po nehodě. Podklady, které žalobce doložil soudu a vedlejšímu účastníkovi v červnu 2010, však není tento nárok nedokládají, když např. za květen 2010 (tj. za poslední žalobcem doložený měsíc) vzhledem k výši příjmu žalobce navýšenému o částku invalidního důchodu, žalobci žádný výdělek oproti průměrnému výděлку před poškozením neušel a nárok na jeho náhradu mu tak nevznikl. Ztráta na výděлку v předchozích měsících roku 2010 se pak pohybovala od 121,- Kč do 3359,- Kč. Za rok 2009 se pak ztráta žalobce na výděлку pohybovala od 0,- Kč do 2457,- Kč s výjimkou měsíce dubna, kdy byl žalobce nezaměstnaný. Žalobce v současné době pracuje v pracovním poměru na dobu neurčitou s dobrou perspektivou, že tento pracovní vztah bude dále pokračovat.

Co se týče bolestného nárokovaného žalobcem, vedlejší účastník zdůrazil, že dle znaleckého posudku MUDr. Jegorova činí základní počet bodů pro hodnocení bolestného 881,25. Pro souběh důvodů pro zvýšení lze odškodnění za bolest zvýšit na dvojnásobek základní sazby, tj. na 1762,5 bodů x 30,- Kč = 52.875,- Kč. Dle § 7 odst. 2 vyhl. č. 32/1965 Sb. celková výše odškodnění za bolest nesmí přesáhnout částku 36.000,- Kč. Toto bolestné nelze dle přechodných ustanovení a ustálené judikatury nejvyššího soudu (např. 25 Cdo 509/2004) hodnotit dle vyhl. č. 440/2001 Sb., neboť ke zranění došlo v roce 2001. Podle uvedeného judikátu soudu ani nepřísluší, „aby využitím svého oprávnění zvýšit odškodnění za ztížení společenského uplatnění (podle hledisek stanovených dosavadním právním předpisem) předjímal obsah nové právní úpravy a nahrazoval tak činnost normotvůrce. Podle ustanovení § 9 vyhlášky č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, bolest a ztížení společenského uplatnění způsobené škodou na zdraví, které vznikly přede dnem nabytí

účinnosti této vyhlášky, se posuzují podle dosavadních právních předpisů.“ Stabilizace zdravotního stavu na kterou se žalobce odvolává v případě bolestného nehraje roli. Podle vyhl. č. 440/2001 Sb. lze hodnotit pouze bolestné za následné operace v roce 2002 a 2003, které znalec hodnotí celkovým počtem 120 bodů , tj. 14.400,- Kč.

Co se týče ztížení společenského uplatnění, dle znaleckého posudku činí základní počet bodů 1230, znalec počet bodů navýšil o 50 % na 1845 bodů. Rozhodnutí o dalším - mimořádném navýšení odškodnění ZSU ponechal zcela na úvaze soudu. V této souvislosti však opětovně odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu, když např. rozhodnutí 21 Cdo 244/2007 uvádí, že „postup podle ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky pak přichází v úvahu jen ve skutečně výjimečných případech hodných mimořádného zřetele, kdy ani zvýšení bodového ohodnocení ztížení společenského uplatnění podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky dostatečně nevyjadřuje následky, které jsou do budoucna v důsledku poškození zdraví trvale omezeny nebo ztraceny. Ustálená soudní praxe vychází z názoru, že musí jít o zcela výjimečné případy hodné mimořádného zřetele, kdy možnosti poškozeného jsou velmi výrazně omezeny či zcela ztraceny ve srovnání s vysokou a mimořádnou úrovní jeho kulturních, sportovních či jiných aktivit v době před vznikem škody (srov. též rozsudky Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. 7. 2007, sp. zn. 21 Cdo 2887/2006, nebo ze dne 27. 4. 2006, sp. zn. 25 Cdo 759/2005, a obdobně ve vztahu k ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky č. 32/1965 Sb., jež bylo obsahově shodné, rozsudky Nejvyššího soudu České republiky ze dne 31. 10. 1988, sp. zn. 1 Cz 60/88, uveřejněný pod č. 10 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1992, ze dne 29. 11. 2005, sp. zn. 25 Cdo 2497/2004, nebo ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. 21 Cdo 2510/2005).“ Vedlejší účastník, aniž by chtěl jakkoli snižovat nepříznivé následky, které žalobci po výše uvedené nehodě vznikly, je toho názoru, že aktivity žalobce před nehodou nedosahovaly intenzity předpokládané judikaturou nejvyššího soudu pro mimořádné navýšení odškodnění podle § 7 odst. 3 citované vyhlášky. Žalobce je schopen se o sebe sám postarat, vede rodinný život, má dceru o kterou se stará, když je jeho manželka v práci, řídí automobil, vlastní zbrojní průkaz. Žalobce má trvalé zaměstnání se smlouvou na dobu neurčitou.

Stejně jako u ztráty na výdělku je i u bolestného a ZSÚ nutno vzít v potaz důvodné pochybnosti o zavinění nehody řidičem vozu provozovaného žalovaným, případně míru spoluúčasti žalobce na dopravní nehodě.

Co se týče věcné škody uplatněné žalobcem, vedlejší účastník opětovně namítnul promlčení.

V tomto řízení soud nejprve prováděl dokazování ke zjištění porušení právní povinnosti jako prvního předpokladu pro uplatnění nároku na náhradu škody. Řidičem vozidla, které způsobilo škodu byl [REDAKCE] a v řízení bylo učiněno nesporným, že v době, kdy došlo k dopravní nehodě mezi ním a žalobcem, byl tento v pracovním poměru k žalované společnosti. Proti [REDAKCE] bylo vedeno trestní řízení a v jeho rámci byly vypracovány znalecké posudky Ing. Jiřím Bínou a Ing. Milanem Uttlem. Tyto posudky vycházely z šetření, které provedla Policie ČR s tím, že v době vypracování těchto posudků se nepodařilo vyslechnout svědka, který byl u dopravní nehody, a to cyklistu [REDAKCE], občana USA. Ten byl vyslechnut teprve dodatečně a jeho výpověď jako listinný důkaz bylo možno provést až v tomto řízení. Oba znalecké posudky také vycházely z toho, že nebylo policií zaznamenáno místo střetu a nebyly zjištěny ani rycí stopy po

osobním vozidle. Závěry těchto znaleckých posudků vedly nakonec Okresní soud v Českém Krumlově k tomu, že ve věci 10T 129/2004 byl žalovaný rozsudkem z 24.1.2005 zproštěn obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že 6.6.2001 okolo 16.05 hodin u osady Červený Dvůr v katastru obce Chvalšiny, okres Český Krumlov řídil na silnici II. třídy č. 166 ve směru Kájov – Chvalšiny nákladní automobil značky Mercedes RZ CBA 87-62 s návěsem Kölel RZ CK 83-20 v km 13,4 začal předjíždět cyklistu jedoucího při pravém okraji vozovky ve směru jeho jízdy a to v místě, kde neměl dostatečný rozhled dopředu, po předjíždějícím manévru se již nestihl zařadit zpět do svého jízdního pruhu a levou přední částí nákladního vozidla se čelně střetl s protijedoucím osobním automobilem zn. Mercedes RZ PTD 76-03, kterého odhodil mimo vozovku, při nehodě utrpěl řidič automobilu [REDAKCE], nar. [REDAKCE] těžká zranění spočívající v tržně zhmožděné ráně v krajině levého obočí, víčka, na bradě a nad levým kolen, zhmoždění hrudní a břišní stěny, otřes mozku a tříštivou zlomeninu čelní kosti vlevo, zasahující do levé přední jamky lební a rozlomující vnitřní a zevní stěnu levé oční, impresivní zlomeninu levého čelistně lícního komplexu, dvojetážovou tříštivou zlomeninu levé stehenní kosti ve střední a dolní třetině, tříštivou zlomeninu dolní třetiny kostí levého bérce, tříštivou zlomeninu pravé česky, tříštivou zlomeninu pravého hlezenní kosti a zlomeninu pravé zánártní kosti s dobou léčení déle než 6 měsíců s prognózou trvalých následků. Rozsudek nebyl odůvodňován, protože obžalovaný i státní zástupkyně se vzdali práva odvolání. Tento rozsudek byl vydán poté, co byla 19.8.2004 okresním státním zastupitelstvím podána na [REDAKCE] obžaloba. Proti rozsudku pak byla podána stížnost pro porušení zákona a protokolem o neveřejném zasedání Nejvyššího soudu ČR v Brně z 6.9.2005 má soud za prokázané, že tato byla zamítnuta. Zamítnut byl i návrh na povolení obnovy řízení a Ústavní stížnost byla odmítnuta.

Znaleckým posudkem v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství č. 3769 z 3.2.2005 MUDr. Zdeňka Šenkýře jako listinným důkazem má soud za prokázané, že poranění, která žalobce utrpěl byla způsobena tupým předmětem, který o větší síle a hmotě působil zejména na hlavu a obě dolní končetiny zřepdu. Z hlediska četnosti, co do lokalizace a poranění šlo o působení tupého předmětu zřepdu, více zleva. Odborným vyjádřením Ing. Jiřího Potočného z 10.3.2005 má soud za prokázané, že znalec dospěl k závěru, podle kterého řidič [REDAKCE] neměl dostatečný výhled před předjížděním cyklisty nutný k jeho bezpečnému předjetí. Znalci Ing. Bína a Milan Uttl nespočetli nutný výhled pro bezpečné předjetí, kdy je nutné uvažovat nejen dráhu na předjetí, ale i dráhu protijedoucího vozidla, kterou ujede za čas předjíždění. Oba znalci neposoudili důvod vyjetí osobního vozidla ke středu vozovky v pravotočivé zatáčce. Řidiči osobního automobilu byla vytvořena na silnici náhlá a nečekaná překážka, tj. protijedoucí vozidlo v jeho jízdním pruhu, na kterou reagoval intenzivním bržděním, tím se dostal do středu vozovky, neboť brzdící vozidlo jede po zabrždění vždy rovně v přímce. Skutečnost, že před bržděním jelo osobní vozidlo při jeho pravé krajnici potvrdil i protijedoucí cyklista. Stejně jak uvedl ve svém odborném vyjádření pak Ing. Potočný vypověděl před soudem i jako svědek a tyto závěry má soud za logické. Navíc jsou tyto závěry později prokázány i revizním znaleckým posudkem vypracovaným Ústavem soudního inženýrství Vysokého učení technického v Brně.

Významná je výpověď svědka [REDAKCE], který vypovídal v rámci dožádání před soudem spojených států pro oblast Střední Kalifornii v [REDAKCE] Kalifornii. Jeho výpovědi je prokázané, že byl přítomen jako cyklista na silnici a zaznamenal tu situaci tak, že jej předjíždělo nákladní vozidlo způsobem, kdy se sám svědek cítil ohrožen tím, že jej předjíždělo příliš blízko. Nákladní vozidlo jej předjíždělo v jeho směru, v protisměru

přijíždělo osobní auto, pak došlo ke srážce nákladního a osobního automobilu. Svědek si nevzpomněl, že by se řidič nákladního vozidla vrátil do svého pruhu, aby se vyhnul. Nákladní vozidlo bylo stále částečně v protijedoucím pruhu, když do osobního auta narazilo. Nákladní vozidlo nemělo podle úvahy svědka čas vrátit se do patřičného pruhu před nehodou. Výpověď svědka je soudem považována za věrohodnou. Proto pokud Ústav soudního inženýrství Vysokého učení technického Brno (VÚT) v Brně pracuje s různými variantami možného vzniku nehody, přiklání se soud k té variantě, která vychází částečně i z výpovědi tohoto svědka. Právě i v souvislosti se závěry Ing. Potočného dospívá soud k tomu, že řidič nákladního vozu při předjíždění cyklisty neměl dostatečný rozhled před své vozidlo do protisměrného jízdního pruhu. Řidič nákladního vozu měl na počátku předjíždění přímý rozhled do vzdálenosti přibližně 189 až 277 metrů před své vozidlo na střed vozovky, přičemž pro bezpečné předjetí cyklisty potřeboval vidět nejméně na 269 až 400 metrů, tj. přibližně o 80 až 128 metrů více než měl k dispozici, tato situace nebyla pro předjíždění cyklisty vhodná a předjížděcí manévry nebylo možné bezpečně dokončit. Pokud žalovaný namítal, že to byl i sám žalobce jako poškozený, kdo se přiblížil středu vozovky a došlo tak ke spoluzavinění na dopravní nehodě má soud za to, že zde v tomto případě o spoluzavinění nejde, neboť důvod, proč se pravděpodobně žalobce u středu vozovky octnul byl následek, jak jej popsal Ing. Potočný a jak jej připustil i znalecký ústav, tj., šlo o důsledek náhlého brždění jako reakce na blížící se protijedoucí nákladní vozidlo. Vůz žalobce nebyl vybaven systémem ABS a prudké brždění proto mělo za následek částečně nekontrolovaný pohyb osobního vozu žalobce směrem ke středu vozovky. Přitom intuitivní reakce žalobce je považována soudem za v tu chvíli přirozenou

Žalobce navrhoval soudu, aby byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, neurologie sexuologie, který by stanovil, zda u žalobce v důsledku prodělaného úrazu z 6.6.2001 došlo k psychickému onemocnění, když žalobce má po úrazu těžké spaní, špatné sny, bolesti hlavy, zvláště po námaze, výpadky paměti a cítí zvýšenou únavnost, má poruchu soustředění, výbavnosti apod., které před úrazem neměl. Tento návrh byl soudem zamítnut jako nadbytečný. Tento návrh byl zamítnut jako nadbytečný, s ohledem na skutečnost, že sám žalobce v žalobním návrhu uvedl, že psychické problémy byly u něho jen přechodné a jejich existenci vyloučila i znalkyně MUDr. Kramářová. Soud zamítnul návrh na doplnění dokazování o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie, traumatologie a ortopedie, neboť žalobcova zranění jsou hodnocena znalcem MUDr. Jegorovem celkově, včetně uvedených oborů a žalobcovy nároky na bolestné a ztížení společenského uplatnění jsou tak uceleně prokázány. Bylo by proti zásadě hospodárnosti řízení vypracovávat z uvedených odvětví samostatné posudky.

Soud má za prokázané, že 6.6.2001 kolem 16.00 hodiny došlo poblíž Červeného Dvora k dopravní nehodě, když se střetl nákladní automobil zn. Mercedes RZ CBA 87-62 s návěsem ve směru od Kájova na Chvalšiny, když po dokončení manévru předjíždění cyklisty se nestačil zařadit k pravému okraji vozovky a došlo tak ke střetu s vozem žalobce Mercedes Benz RZ PTD 76-03. Při této nehodě žalobce utrpěl zranění shora uvedená. Na vozidle žalobce došlo k věcné škodě. Za období pracovní neschopnosti od 6.6.2001 do 31.10.2002 činí ztráta na výdělku 111.109,- Kč. Po dobu pracovní neschopnosti od 1.6.2003 do 26.1.2003 činí ztráta na výdělku 30.535,- Kč, neboť za toto období žalobce zameškal 128 pracovních dní x 735,- Kč, tj. hrubý průměrný denní výdělek podle doplnění žaloby = 94.080,- Kč s tím, že žalobci byly vyplaceny nemocenské dávky za toto období ve výši 63.545,- Kč. Ztráta na výdělku po skončení pracovní neschopnosti za období od 27.11.2003

do 31.5.2010, není tedy prokázáno, že by ztráta na výdělků po dobu pracovní neschopnosti za uvedené období činila 239.212,- Kč, jak to původně vyčíslil žalobce.

Za období pracovní neschopnosti od 1.6.2003 do 26.11.2003 tak nečiní ztráta na výdělků žalobcem uplatněných 68.020,- Kč, tato částka prokázána není, je však prokázána částka 30.535,- Kč. Ztráta na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za období od 27.11.2003 do 31.5.2010 činí za rok 2003 částku 5.806,- Kč, za rok 2004 částku 57.164,- Kč, za rok 2005 částku 32.750,- Kč, za rok 2006 částku 36.536,- Kč, za rok 2007 částku 32.756,- Kč, za rok 2008 částku 15.699,- Kč, za rok 2009 částku 16.433,- Kč a za rok 2009 částku 7.849,- Kč, tj. celkem 346.637,- Kč.

Výše věcné škody o níž žalobce tvrdil, že dosáhla částky 60.000,- Kč soud neprokazoval, neboť vůči této částce byla vznesena námitka započteno. Protože ke škodě došlo 6.6.2001. Podle § 106 odst. 1 právo na náhradu škody se promlčí za 2 roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ní odpovídá. Podle § 106 odst. 2 nejpozději se právo na náhradu škody promlčí za 3 roky. Žaloba byla soudu podána 7.6.2004, a to proti žalovanému [REDAKCE], tedy proti osobě, která není za škodu odpovědná, proti osobně za škodu odpovědné podáním došlým soudu 27.9.2004. Došlo tak k uplynutí promlčecí doby.

Bolestné žalobce činí 36.000,- Kč, tj. základní ohodnocení podle znaleckého posudku a dále 14.400,- Kč jako bolestné za následné operace v roce 2002 a 2003. Ztížení společenského uplatnění je prokázáno ve výši 369.000,- Kč. Skutečnost, že došlo ke škodě je prokázána protokolem o dopravní nehodě, ke které došlo 6.6.2001. Skutečností, že škůdcem je žalobce prokazuje nejen tento protokol, ale také obžaloba okresního státního zastupitelství jako výsledek vyšetřování této dopravní nehody. Že viníkem je žalobce je prokázáno také odborným vyjádřením Ing. Potočného, svědeckou výpovědí [REDAKCE] a závěry revizního znaleckého posudku Vysokého učení technického v Brně, které vinu žalovaného prokazují, a naopak vylučují spoluzavinění žalovaného. Logicky a přesvědčivě je vylíčena situace, kdy vozidlo škůdce předjíždí cyklistu na úseku s nedostatečnou vzdáleností pro bezpečné předjetí a střetává se s vozem žalobce.

Rozsah zranění žalobce jsou prokázána dokumentací ošetřujících lékařů MUDr. Čejkové,, MUDr. Ublové, MUDr. Tišlera, MUDr. Heřmana, MUDr. Selnerové a Nemocnice České Budějovice, a.s. Skutečnost, že byl před zraněním žalobce zaměstnán u obchodní společnosti [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] prokazuje potvrzení o zaměstnání.

Pracovní poměry, jak jejich existenci žalobce tvrdí jsou prokázány pracovními smlouvami a výše výdělků je prokázána mzdovými listy. Výše invalidního důchodu je prokazována správami okresního sociálního zabezpečení.

Výpovědi žalobce jako účastníka řízení má soud za prokazané, že původně dělal ve sklárně, po úrazu ale práci musel opustit. Před nehodou rád a často jezdil na horském kole, byl turista, ale to všechno skončilo, protože jízda na kole mi nebyla doporučena a delší cesty pěšky nemohu absolvovat. Byl také člen sdružení dobrovolných hasičů, ale v tomto oddíle také skončil. Do té doby se tam účastnil i různých hasičských soutěží. Ještě jako mladší, do střední školy, byl organizován v turistickém klubu, později po rozvodu rodičů a přestěhování

už chodil jenom sám, případně s kamarády. Šlo o rekreační aktivity. Chodíval také do kina, případně do divadla, na taneční zábavy. Nyní už žádný sport nedělá, je omezen i v tom, že pokud si chce hrát s dcerou, tak nemůže s ní lézt na prolézačky, učit ji jezdit na kole. Tyto skutečnosti jsou prokázány i svědeckými výpověďmi matky žalobce a jeho mladší sestry.

Skutkovým závěrem soudu je, že 6.6.2001 kolem 16.00 hodiny na ulici II/166 v úseku poblíž Červeného Dvora řídil žalovaný nákladní automobil zn. Mercedes Actros RZ CBA 87-62 s návěsem ve směru od Kájova na Chvalšiny, kdy po dokončení manévru předjíždění cyklisty se nestačil zařadit v pravém okraji vozovky a došlo tak k čelnímu střetu s protijedoucím osobním automobilem zn. Mercedes Benz RZ PTD 76-03, které řídil žalobce. Ten při nehodě utrpěl těžká zranění spočívající v tržně zhmožděné ráně v krajině levého obočí, víčka, na bradě a nad levým kolen, zhmoždění hrudní a břišní stěny, otřes mozku a tříštivou zlomeninu čelní kosti vlevo, zasahující do levé přední jamky lebni a rozlomující vnitřní a zevní stěnu levé očné, impresivní zlomeninu levého čelistně lícního komplexu, dvojetážovou tříštivou zlomeninu levé stehenní kosti ve střední a dolní třetině, tříštivou zlomeninu dolní třetiny kosti levého bérce, tříštivou zlomeninu pravé česky, tříštivou zlomeninu pravého hlezenní kosti a zlomeninu pravé zánártní kosti. Následkem utrpěného zranění byl žalobce v pracovní neschopnosti v trvání od 6.6.2001 do 31.10.2002. Na nemocenské mu bylo vyplaceno za tuto dobu 194.786,- Kč. Od 1.11.2002 nastoupil žalobce s omezeními k jinému druhu práce, neboť vzhledem k zranění nemohl již vykonávat původní práci spočívající v tom, že musel stát 8 až 12 hodin u stroje, čehož po nehodě nebyl schopen. Zaměstnaný byl žalobce až do 31.5.2003, kdy dostal výpověď z pracovního poměru podle § 46 odst. 1 písm. a) zákoníku práce. Od 1.6.2003 do 26.11.2003 byl žalobce znovu v pracovní neschopnosti z důvodu utrpěného úrazu. Podle rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze z 12.1.2004 bylo žalobci vyplaceno za dobu od 27.11.2003 do 17.2.2004 celkem 6.674,- Kč. Od 1.3.2004 do 31.5.2004 byl žalobce opět zaměstnán ve [redacted]. Vykonával zde práci v sedě a jeho hrubý výdělek za měsíce březen a duben 2004 činil celkem 11.497,- Kč. Od 1.6.2004 je žalobce opět nezaměstnaný, neboť s ním byl skončen pracovní poměr ve zkušební době 25.5.2004. Od 6.6.2001 do 31.10.2002 bylo žalobci vyplaceno na nemocenském 194.786,- Kč. Od 1.6.2003 do 26.11.2003 obdržel na nemocenském 63.545,- Kč. Z titulu částečného invalidního důchodu za dobu od 1.11.2003 do 30.6.2004 celkem 26.915,- Kč, z titulu hmotného zabezpečení od 2.11.2003 do 29.2.2004 celkem 19.236,- Kč a od 1.3.2004 do 30.4.2004 dosáhl hrubého příjmu celkem 11.497,- Kč. Žalobce tak celkem obdržel za uvedené období 459.722,- Kč. Od 1.4.2007 do 30.9.2008 byl žalobce zaměstnán ve společnosti [redacted], se sídlem [redacted]. Na základě pracovní smlouvy uzavřené na dobu neurčitou, pracoval žalobce nejprve jako bezpečnostní pracovník a od 1.1.2008 jako vrátný/strážný. Jeho pracovní poměr skončil dohodou podle § 49 zákoníku práce k 30.9.2008. Od 1.8.2008 se žalobci zvýšil částečný invalidní důchod na 6.269,- Kč měsíčně. Od 1.10.2008 do 31.3.2010 byl žalobce zaměstnán ve společnosti [redacted], ze sídlem [redacted]. Na základě pracovní smlouvy uzavřené na dobu neurčitou jako ostraha a ochrana majetku a osob, transport cenných zásilek, přičemž jeho pracovní poměr skončil dohodou o změně pracovní smlouvy na dobu určitou k 31.3.2009. Od 1.1.2009 se zvýšil žalobci částečný invalidní důchod na 6.450,- Kč měsíčně. Od 8.4.2009 do 5.5.2009 byl žalobce veden jako uchazeč o zaměstnání na Úřadu práce v Prachaticích a obdržel podporu v nezaměstnanosti ve výši 6.140,- Kč za duben 2009 a ve výši 1.292,- Kč za květen 2009. Od 6.5.2009 je žalobce zaměstnán ve společnosti [redacted].

██████████, na základě pracovní smlouvy na dobu neurčitou jako bezpečnostní pracovník.

Výše věcné škody o níž žalobce tvrdil, že dosáhla částky 60.000,- Kč soud neprokazoval, neboť vůči této částce byla vznesena námitka započteno. Protože ke škodě došlo 6.6.2001. Podle § 106 odst. 1 právo na náhradu škody se promlčí za 2 roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ní odpovídá. Podle § 106 odst. 2 nejpozději se právo na náhradu škody promlčí za 3 roky. Žaloba byla soudu podána 7.6.2004, a to proti žalovanému ██████████, tedy proti osobě, která není za škodu odpovědná, proti osobně za škodu odpovědné podáním došlým soudu 27.9.2004. Došlo tak k uplynutí promlčecí doby.

Po právní stránce soud hodnotí nárok žalobce podle § 420 občanského zákoníku, podle něhož v odstavci prvním, každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti, přičemž podle odstavce druhého škoda je způsobena právnickou osobou nebo fyzickou osobou, když byla způsobena při jejich činnosti těmi, které k této činnosti použijí. Tyto osoby samy za škodu takto způsobenou podle tohoto zákona neodpovídají; jejich odpovědnost podle pracovně právních předpisů není tímto dotčena. Nárok dále plyne z § 427 občanského zákoníku. V projednávané věci nebylo soudem zjištěno, že by došlo také k zavinění poškozeného, tj. žalobce, a že by škodu nesl poměrně spolu se žalovaným tak, jak by tomu mohlo být podle § 441 občanského zákoníku. Podle § 442 odst. 2 občanského zákoníku, hradí se škoda v penězích. Podle § 441 odst. 1 při škodě na zdraví se jednorázově odškodňují bolesti poškozeného a ztížení společenského uplatnění.

U bolestného soudu přiznal žalobci náhradu ve výši 36.000,- Kč podle znaleckého posudku MUDr. Jegorov, když podle § 7 odst. 2 vyhl. č. 32/1965 Sb. celková výše odškodnění za bolest nesmí přesáhnout částku 36.000,- Kč. Nebylo možno přiznat žalobcem požadovaný nárok podle vyhl. 440/2001 Sb., když k nehodě došlo před účinností této vyhlášky. Žalobci však náleží bolestné 14.400,- Kč za léčení, která podstoupil po účinnosti vyhl. 440/2001 Sb.

Nárok na ztížení společenského uplatnění přiznaný soudem vychází ze znaleckého posudku, který stanovil základní počet bodů 1230, znalec počet bodů navýšil o 50 % na 1845 bodů, tj. 221.400,- Kč. Soud vychází z judikatury Nejvyššího soudu, na kterou odkázal vedlejší účastník, např. rozhodnutí 21 Cdo 244/2007 ve kterém se uvádí, že „postup podle ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky pak přichází v úvahu jen ve skutečně výjimečných případech hodných mimořádného zřetele, kdy ani zvýšení bodového ohodnocení ztížení společenského uplatnění podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky dostatečně nevyjadřuje následky, které jsou do budoucna v důsledku poškození zdraví trvale omezeny nebo ztraceny. Ustálená soudní praxe vychází z názoru, že musí jít o zcela výjimečné případy hodné mimořádného zřetele, kdy možnosti poškozeného jsou velmi výrazně omezeny či zcela ztraceny ve srovnání s vysokou a mimořádnou úrovní jeho kulturních, sportovních či jiných aktivit v době před vznikem škody (srov. též rozsudky Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. 7. 2007, sp. zn. 21 Cdo 2887/2006, nebo ze dne 27. 4. 2006, sp. zn. 25 Cdo 759/2005, a obdobně ve vztahu k ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky č. 32/1965 Sb., jež bylo obsahově shodné, rozsudky Nejvyššího soudu České republiky ze dne 31. 10. 1988, sp. zn. 1 Cz 60/88, uveřejněný pod č. 10 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1992, ze dne 29. 11. 2005, sp. zn. 25 Cdo 2497/2004, nebo ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. 21 Cdo 2510/2005).“ Aktivitu žalobce před

nehodou dosahovaly podle názoru soudu intenzity předpokládané judikaturou nejvyššího soudu pro mimořádné navýšení odškodnění podle § 7 odst. 3 citované vyhlášky představující pouze jeden násobek bodového hodnocení stanovené znalcem, tj. 1230 bodů x 120,- Kč, tj. 147.600,- Kč.

Náhrada za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti žalobce činí podle § 446 občanského zákoníku rozdíl mezi jeho průměrným výdělkem před poškozením a nemocenským. Podle § 447 náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, nebo při invaliditě činí rozdíl mezi průměrným výdělkem před poškozením a výdělkem dosahovaným po poškození s připočtením případného invalidního důchodu, nebo částečného invalidního důchodu. Náhrada za ztrátu na výdělků spolu s výdělkem poškozeného a s případným invalidním důchodem nebo z částečným invalidním důchodem nesmí přesahovat částku stanovenou zvláštním právním předpisem, tak je to stanoveno §447 odst. 1, 2 občanského zákoníku a účastníci učinili nespornou výši této částky 346.637,- Kč.

O nákladech řízení státu rozhodl soud podle § 148 odst. 1 o.s.ř.. Tyto náklady představují částky vynaložené za znalecké posudky MUDr. Kramářové ve výši 9.116,- Kč, Vysokého učení technického celkem 57.540,- Kč, MUDr. Jegorova CSc. ve výši 6.850,- Kč a Ing. Faltové-Leitmanové ve výši 12.250,- Kč. To při zohlednění zálohy zaplacené vedlejším účastníkem ve výši 4.500,- Kč cení celkem 81.256,- Kč.

Žalobce uplatnil celkem nárok na 1.278.797,- Kč. Tato částka představuje bolestné 429.360,- Kč, ztížení společenského uplatnění 442.80,- Kč , náhrada na ztrátu na výdělků 346.637,- Kč a věcnou škodu 60.000,- Kč.

Na bolestném bylo žalobci přiznáno 40.400,- Kč, na ztížení společenského uplatnění 369.000,- Kč na náhradě za ztrátu na výdělků 346.637,- Kč a nárok na věcnou škodu nebyl přiznán vůbec. Nárok na ztížení společenského uplatnění v násobku podle § 7 vyhl. Č. 440/2000 Sb. vycházel z úvahy soudu. Žaloba tak byla zamítnuta celkem do částky 522.760,- Kč. To má dopad do rozhodnutí o nákladech řízení, o kterých soud rozhodnul podle § 142 odst. 3 o.s.ř.. Náhrada nákladů řízení, které představuje odměna za právní zastoupení advokátem podle § 3 odst. 1 bod. 5 vyhl. 484/2000 Sb. ve výši 62.880,- Kč (z celkem uplatněného nároku žalobce ve výši 1.278.797,- Kč) a náhrada hotových výdajů 4.050,- Kč za 10 úkonů právní služby po 75,- Kč (převzetí a příprava věci, sepsání žaloby, účast při jednání soudu 29. 11. 2005, 28. 2. 2006, podání – návrh na přistoupení dalšího účastníka, částečné zpětvzetí žaloby, odvolání proti rozhodnutí o nákladech řízení, podání z 22. 8. 2005 – doplnění důkazů, podání z 27. 2. 2006 a 27. 3. 2006) podle § 13 vyhlášky 177/1996 Sb. ve znění platném do 31. 8. 2006 a za 11 úkonů právní služby po 300,- Kč podle § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění platném od 1. 9. 2006 (účast při jednáních 11. 2. a 9. 7. 2008, 7. 12. 2009, 31. 5. 2010, 8. 7. 2010, 8. 7. 2010, 9. 8. 2010, 8. 10. 2010 a při místním šetření), jízdné 3.036,80 Kč,- Kč (z Prachatic do Českého Krumlova a zpět, tj. celkem 40 km dne 29. 11. 2005 osobním automobilem s průměrnou spotřebou benzínu natural 95 6,3l/100 km, při ceně 27,40 Kč za litr a náhradě 3,80 Kč za jeden ujetý kilometr podle vyhlášky č. 647/2004 Sb., z Prachatic do Českého Krumlova a zpět, tj. celkem 40 km dne 28. 2. 2006 osobním automobilem s průměrnou spotřebou benzínu natural 95 6,3l/100 km, při ceně 30,40 Kč za litr a náhradě 3,80 Kč za jeden ujetý kilometr podle vyhlášky č. 496/2005 Sb., z Vimperka do Českého Krumlova a zpět, tj. celkem 65 km dne 11. 2. a 9. 7. 2008 osobním automobilem s průměrnou spotřebou benzínu natural 95 6,3l/100 km, při ceně 30,90 Kč za litr a náhradě

4,10 Kč za jeden ujetý kilometr podle vyhlášky č. 357/2007 Sb., z Vimperka do Českého Krumlova a zpět, tj. celkem 65 km dne 7. 12. 2009 osobním automobilem s průměrnou spotřebou benzínu natural 95 6,31/100 km, při ceně 26,80 Kč za litr a náhradě 3,90 Kč za jeden ujetý kilometr podle vyhlášky č. 451/2008 Sb., z Vimperka do Českého Krumlova a zpět, tj. celkem 65 km dne 31. 5., 8. 7., 9. 8., 8. 10. 2010 osobním automobilem s průměrnou spotřebou benzínu natural 95 6,31/100 km, při ceně 28,70 Kč za litr a náhradě 3,90 Kč za jeden ujetý kilometr podle vyhlášky č. 462/2009 Sb. a jízdné k místnímu šetření se stejnými parametry jako shora na vzdálenost 55 km), náhrada ztráty času na cestě 2.500,- Kč (cesta z Prachatic do Českého Krumlova a k místnímu šetření = vždy dvě započaté půlhodiny, cesta z Vimperka do Českého Krumlova = tři započaté půlhodiny představují podle vyhlášky č. 177/1991 Sb. platné do 31. 8. 2006 50,- Kč za jednu započatou půlhodinu a 100,- Kč podle vyhl. č. 177/1991 Sb. platné od 1. 9. 2006. Celkem tak činí náhrada nákladů řízení 72.386,80Kč. Podle zásady úspěchu (v 59% představujících částku 756.037,- Kč z celkem požadovaných 1.278.797,- Kč a neúspěchu, představujících 41%,) má žalobce nárok na 13.029,60 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

V Českém Krumlově dne 8. října 2010

Mgr. František Strouha v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Jakešová
Vypravila: Simona Kordíková

U s n e s e n í

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl asistentkou soudce Mgr. Marcelou Hromádkovou v právní věci žalobce [redacted], nar. [redacted], t.č. bytem [redacted], zastoupeného **JUDr. Pavlou Kochtovou**, advokátkou ve Vimperku, se sídlem advokátní kanceláře 1. Máje 144, 385 01, proti žalované **SLR – CZECHIA, s.r.o., IČ 482 01 243**, se sídlem Zdíky 34, 382 41 Kaplice, zastoupené **JUDr. Stanislavem Mikyškou**, advokátem v Českých Budějovicích, se sídlem advokátní kanceláře ulice 28. října 19, za účasti vedlejšího účastníka na straně žalovaného **Allianz pojišťovna, a.s., IČ 471 15 971**, se sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8, **o náhradu škody,**

t a k t o :

- I. Řízení se **částečně zastavuje** v rozsahu, v němž se žalobce domáhal náhrady za ztrátu na výdělku budoucně ucházejícího ve výši 12.381,- Kč měsíčně.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Českém Krumlově soudní poplatek z žaloby ve výši **30.250,- Kč**, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se návrhem došlým soudu dne 07.06.2004 domáhal původně proti žalovanému [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zaplacení 380.276,- Kč jako náhrady škody a dále náhrady za ztrátu na výdělku budoucně ucházejícího ve výši 12.381,- Kč měsíčně. Žaloba byla odůvodněna tím, že dne 06.06.2001 kolem 16.00 hodiny na ulici II/166 v úseku poblíž Červeného Dvora řídil žalovaný nákladní automobil zn. Mercedes Actros RZ CBA 87-62 s návěsem ve směru od Kájova na Chvalšiny, kdy po dokončení manévru předjíždění cyklisty se nestačil zařadit v pravém okraji vozovky a došlo tak k čelnímu střetu s protijedoucím osobním automobilem zn. Mercedes Benz RZ PTD 76-03, které řídil žalobce. Ten při nehodě utrpěl těžká zranění s dobou léčení přesahující jeden rok. V průběhu řízení žalobce uplatnil celkem nárok na 1.278.797,- Kč (původně 380.276,- Kč). Tato částka představuje bolestné 429.360,- Kč, ztížení společenského uplatnění 442.80,- Kč, náhrada za ztrátu na výdělku 346.637,- Kč a věcnou škodu 60.000,- Kč.

Podáním doručeným soudu dne 16.08.2010 (tj. před jednáním soudu, jež proběhlo dne 08.10.2010) pak žalobce vzal svou žalobu zpět v rozsahu, v němž se domáhal náhrady za ztrátu na výdělku budoucně ucházejícího ve výši 12.381,- Kč měsíčně. Svě podání odůvodnil tím, že vzhledem k délce procesu již byla spočítána přesná výše náhrady za ztrátu na výdělku žalobce od 06.06.2001 do 31.05.2010 a s vedlejším účastníkem na straně žalovaného (Allianz pojišťovna, a.s., IČ 471 15 971) byla uzavřena dohoda o mimosoudní spolupráci na výpočtu náhrady za ztrátu na výdělku žalobce do budoucna.

Podle ust. § 96 odst. 2 o. s. ř., je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popř. v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. V dané věci soud vyzval žalovaného i vedlejšího účastníka na straně

žalovaného, aby sdělili soudu ve lhůtě 10 dnů zda souhlasí s částečným zpětvzetím s tím, že nevyjádří-li se ve stanovené lhůtě, bude mít soud dle ust. 101 odst. 4 za to, že s částečným

pokračování

-2-

9C 152/2004

zpětvzetím souhlasí. Vzhledem k tomu, že se žalovaný ani vedlejší účastník na straně žalovaného ve lhůtě nevyjádřili, má soud za to, že s částečným zpětvzetím souhlasí a soud proto řízení bez dalšího v rozsahu zpětvzetí zastavil.

V této věci Okresní soud v Českém Krumlově již rozhodl dosud nepravomocným rozsudkem č.j. 9C 152/2004-632 ze dne 08.10.2010 tak, že žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci 756.037,- Kč (na bolestném bylo žalobci přiznáno 40.400,- Kč, na ztížení společenského uplatnění 369.000,- Kč, na náhradě za ztrátu na výdělků 346.637,- Kč), ve zbytku uplatněného nároku ve výši 522.760,- Kč pak návrh žalobce zamítl.

Podle ust. § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je-li návrh v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti návrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen. Tuto povinnost však žalovaný nemá v řízení o rozvod nebo o neplatnost manželství nebo o určení, zda tu manželství je či není. Tuto povinnost nemá žalovaný též v řízení o zrušení, neplatnosti nebo neexistenci registrovaného partnerství.

Žalobce byl v tomto řízení osvobozen od soudních poplatků dle ust. § 11 odst. 2 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích a jeho návrhu bylo v části soudem vyhověno. Dle shora citovaného ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., tak je žalovaný povinen zaplatit soudní poplatek z tohoto řízení. Soudní poplatek se v dané věci vyměřuje z toho, co bylo návrhovateli rozhodnutím soudu přiznáno, nikoliv z toho, co návrhvatel svým návrhem na zahájení řízení uplatnil. Rozsudkem shora uvedeným bylo žalobci přiznáno 756.037,- Kč, poplatková povinnost je tak stanovena dle položky 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve výši 30.250,- Kč. Soud proto rozhodl tak, že žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Českém Krumlově soudní poplatek z žaloby ve výši 30.250,- Kč.

O lhůtě plnění soud rozhodl dle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Pokud jde o náhradu nákladů řízení, tato byla řešena v souladu s § 151 odst. 1 o.s.ř. v rozhodnutí, jímž bylo toto řízení skončeno.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení. Odvolání se podává u Okresního soudu v Českém Krumlově, k rozhodnutí o něm je příslušný Krajský soud v Českých Budějovicích.

V Českém Krumlově dne 14.04.2011

Mgr. Marcela Hromádková, v.r.
asistentka soudce

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Jakešová

U s n e s e n í

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl předsedou senátu **Mgr. Františkem Strouhou** v právní věci žalobce [REDAKCE], nar. [REDAKCE], t.č. bytem [REDAKCE], zastoupeného **JUDr. Pavlou Kochtovou**, advokátkou ve Vimperku, se sídlem advokátní kanceláře 1. Máje 144, 385 01, proti žalované **SLR – CZECHIA, s.r.o., IČ 482 01 243**, se sídlem Zdíky 34, 382 41 Kaplice, zastoupené **JUDr. Stanislavem Mikyškou**, advokátem v Českých Budějovicích, se sídlem advokátní kanceláře ulice 28. října 19, za účasti vedlejšího účastníka na straně žalovaného **Allianz pojišťovna, a.s., IČ 471 15 971**, se sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8, o náhradu škody,

t a k t o :

Rozsudek Okresního soudu v Českém Krumlově č.j. 9C 152/2004-632 ze dne 08.10.2010 a usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově č.j. 9C 152/2004-662 ze dne 14.04.2011, se **o p r a v u j í** tak, že jméno žalobce zní „[REDAKCE] [REDAKCE]“.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem shora uvedeným bylo žalobě vyhověno, usnesením shora uvedeným bylo vyhověno návrhu na částečné zpětvzetí žaloby. V rozporu se spisovým materiálem došlo ve vyhotovení těchto rozhodnutí k chybě v psaní a to v křestním jménu žalobce, když namísto správného jména [REDAKCE] bylo chybně uvedeno [REDAKCE]

Protože se jedná o zřejmou nesprávnost patrnou porovnáním záhlaví s žalobou, soud provedl opravu tímto opravným usnesením (§ 164 o.s.ř).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Po právní moci tohoto usnesení běží účastníkům nová 15-denní lhůta pro podání odvolání proti opraveným rozhodnutím v rozsahu, v jakém byla opravou dotčena (§ 204 odst. 1 věta druhá o. s. ř.).

V Českém Krumlově dne 18.05.2011

Mgr. František Strouha, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Simona Kordíková

